

[Justitsministeren]

de, hvor en statsløs palæstinenser fra Libanon har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, har fulgt den praksis, at der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Begrundelsen herfor er, at en statsløs palæstinenser fra Libanon, der – på andet grundlag end § 7 – har et retskrav på opholdstilladelse i Danmark, ikke (længere) kan anses for at have Libanon som 1. asylland, også selv om den pågældende ville kunne opnå beskyttelse i Libanon (den, der opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, har krav på opholdstilladelse).

Den i Flygtningenævnets skrivelse nævnte praksis må efter Justitsministeriets opfattelse lægges til grund ved behandlingen af sager efter lovforslaget (L 211).

Efter udlændingelovens § 22 kan personer med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7–8 kun udvises, hvis betingelserne i § 22 er opfyldt. Denne bestemmelse omfatter tillige udlændinge, som bor her i landet med henblik på varigt ophold, og som lovligt har boet her i mere end de sidste 7 år.

Spm. nr. S 497

Til *justitsministeren* (12/2 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det korrekt, at palæstinenserne ikke skal genansøge om opholdstilladelse ved gennemførelse af det radikale lovforslag?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 496.

Svar (20/2 92):

Justitsministeren (Engell):

I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til en artikel i Berlingske Tidende den 8. februar 1992. I artiklen henvises til en skrivelse fra Flygtningenævnets formand til nævnets medlemmer.

Det fremgår af skrivelsen fra Flygtningenævnets formand, at Flygtningenævnet i tilfælde, hvor en statsløs palæstinenser fra Libanon har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, har fulgt den praksis, at der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Begrundelsen herfor er, at en

statsløs palæstinenser fra Libanon, der – på andet grundlag end § 7 – har et retskrav på opholdstilladelse i Danmark, ikke (længere) kan anses for at have Libanon som 1. asylland, også selv om den pågældende ville kunne opnå beskyttelse i Libanon (den, der opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, har krav på opholdstilladelse).

Den i Flygtningenævnets skrivelse nævnte praksis må efter Justitsministeriets opfattelse lægges til grund ved behandlingen af sager efter lovforslaget (L 211).

Opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7 meddeles efter fast praksis tidsbegrænset i 5 år med henblik på varigt ophold.

Til sammenligning kan oplyses, at opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, meddeles med henblik på midlertidigt ophold tidsbegrænset for en periode af 6 måneder. Herefter vil tilladelsen efter ansøgning kunne forlænges i først yderligere 6 måneder og derefter 1 år.

Spm. nr. S 498

Til *justitsministeren* (12/2 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»I hvilket omfang får palæstinenserne bedre forhold ved gennemførelsen af de radikales særforslag end ved, at justitsministeren havde givet dem humanitær opholdstilladelse?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 496.

Svar (20/2 92):

Justitsministeren (Engell):

I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til en artikel i Berlingske Tidende den 8. februar 1992. I artiklen henvises til en skrivelse fra Flygtningenævnets formand til nævnets medlemmer.

Det fremgår af skrivelsen fra Flygtningenævnets formand, at Flygtningenævnet i tilfælde, hvor en statsløs palæstinenser fra Libanon har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, har fulgt den praksis, at der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Begrundelsen herfor er, at en statsløs palæstinenser fra Libanon, der – på